Tato diplomová práce s podtitulem Na hranicích poezie – na hranicích překladu se zabývá frankofonními básníky, kteří vydávali po druhé světové válce. Naším cílem bylo mimo jiné zjistit, zda tito autoři byli přeloženi a představeni českým čtenářům či nikoliv. Vycházíme ze situace, která se jeví velmi specifická: v šedesátých letech psalo více než 2000 francouzských básníků, ale z český
jeden moderní básník, Jacques Prévert. Problematický je ale i pojem moderní poezie, který nejčastěji evokuje jména jako Charles Baudelaire či Stéphane Mallarmé, tedy básníky 19. století. Protože jsme chtěli představit moderní tendence bližší naší současnosti, zvolili jsme léta šedesátá, a to hned z několika důvodů. Toto desetiletí je nám časově poměrně blízké, ale zároveň i dostatečně vzdálené, abychom ho mohli sledovat s odstupem a objektivností. Je to období specifické i z hlediska politického, konec války, komunistický puč v roce 1948, francouzská politika v Africe či sociálně-kulturní hnutí a změny, zejména ty, které s sebou přinesl rok 1968. Navíc to byla z české
pohledu doba mimořádně příznivá pro překládání ze západních literatur – jisté politické uvolnění se projevuje již po Stalinově smrti v roce 1953 a svého vrcholu dosahuje během Pražského jara, kdy nastane několik měsíců téměř úplné svobody, zakrátko utlumené příchodem sovětských vojsk. Kromě toho jsme brali v potaz
by se hlouběji zabývala francouzskou poválečnou poezií a jejími překlady do češtiny. Náš zájem vzbudily pak zejména nejrůznější experimentální tendence, jimž se dařilo nejenom v literární oblasti. Právě v poválečné době překračuje totiž literatura několikrát své vlastní meze, někdy i v absolutním smyslu, či se dostává na hranice s jinými druhy umění, například hudbou či malířstvím. Na pozadí politické a kulturní situace podtrhujeme význam Světové výstavy 1958 v Bruselu. Expo 58 totiž doslova „otevřelo dveře“ tehdejšímu Českoslov
úspěchem.